

Viestintäyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 16/11
Luxemburgissa 8.3.2011

Tuomio asiassa C-34/09
Gerardo Ruiz Zambrano v. Office national de l'emploi (ONEm)

Unionin kansalaisuus edellyttää, että jäsenvaltio sallii kolmannen maan kansalaisten, jotka ovat lapsen, joka on kyseisen jäsenvaltion kansalainen, vanhempia, oleskelun ja työskentelyn tässä valtiossa, koska näiden epäämisestä seuraisi, ettei kyseinen lapsi tosiasiaa voisi käyttää pääosaa unionin kansalaisen asemaan liittyvistä oikeuksista

Tämä edellytys pätee silloinkin, kun lapsi ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella

Ruiz Zambrano ja hänen aviopuolisonsa, jotka ovat molemmat Kolumbian kansalaisia, hakivat turvapaikkaa Belgiasta Kolumbiassa vallinneen sisällissotatilanteen takia. Belgian viranomaiset kieltäytyivät myöntämästä heille pakolaisasemaa ja määräivät heidät poistumaan Belgian alueelta. Sillä välin, kun aviopari jatkoi oleskeluaan Belgiassa odottaessaan ratkaisua hakemukseensa oleskelunsa laillistamisesta, Ruiz Zambranon vaimo synnytti kaksi lasta, jotka saivat Belgian kansalaisuuden.

Ruiz Zambrano teki toistaiseksi voimassa olleen työsopimuksen kokoaikatyöstä belgialaisen yrityksen palveluksessa, vaikka hänellä ei ollut työlupaa. Työskentelyn ansiosta hänellä oli edellä mainituista lapsista, jotka ovat Belgian kansalaisia, ensimmäisen syntyessä riittävät varat lapsen elatukseen. Työskentelystä myös maksettiin sosiaaliturva- ja työnantajamaksut.

Myöhemmin Ruiz Zambrano jäi useita kertoja työttömäksi, minkä vuoksi hän haki työttömyyskorvausta. Hakemukset hylättiin, sillä hän ei Belgian viranomaisten mukaan täyttänyt ulkomaalaisten oleskelua koskevassa Belgian lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä eikä hänellä ollut oikeutta työskennellä maassa.

Lisäksi Zambranot hakivat Belgian kansalaisten suoraan takenevassa polvessa olevina sukulaisina asettautumista Belgiaan. Belgian viranomaiset kuitenkin hylkäsivät hakemuksen ja katsoivat, että Zambranot olivat tarkoituksellisesti jättäneet toteuttamatta Kolumbian viranomaisissa toimenpiteet, jotka olivat tarpeen Kolumbian kansalaisuuden tunnustamiseksi heidän lapsilleen, ja että he näin yrittivät nimenomaan saada oman oleskelunsa Belgiassa laillistetuksi.

Ruiz Zambrano riitautti tuomioistuimessa päätökset, joilla hänen hakemuksensa Belgiaan asettautumisesta ja työttömyyskorvauksen maksamisesta oli hylätty, erityisesti sillä perusteella, että hänen olisi belgialaisten alaikäisten lasten suoraan takenevassa polvessa olevana sukulaisena voitava oleskella ja työskennellä Belgiassa.

Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia), jonka käsiteltävinä työttömyyskorvauksen epäämisestä tehdyt päätökset ovat, kysyy unionin tuomioistuimelta, voiko Ruiz Zambrano oleskella ja työskennellä Belgiassa unionin oikeuden nojalla. Kyseinen belgialainen tuomioistuin halusi kysymyksellään erityisesti tietää, onko unionin oikeutta sovellettava asiassa, vaikka Ruiz Zambranon belgialaiset lapset eivät ole koskaan käyttäneet oikeuttaan liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella.

Tänään antamassaan tuomiossa unionin tuomioistuin muistuttaa, että vaikka jäsenvaltion kansalaisuuden saamisen edellytysten sääntely kuuluu kyseisen valtion yksinomaiseen toimivaltaan, Ruiz Zambranon Belgiassa syntyneet lapset ovat kiistatta saaneet Belgian

kansalaisuuden. Heillä siis on unionin kansalaisen asema, jonka tarkoituksena on olla jäsenvaltioiden kansalaisten perustavanlaatuinen asema .

Unionin tuomioistuin toteaa, että unionin oikeus on esteenä kansallisille toimenpiteille, joiden vaikutuksesta unionin kansalaiset eivät tosiasiallisesti voi käyttää pääosaa oikeuksista, jotka heillä on unionin kansalaisen asemansa perusteella. Tällainen vaikutus on sillä, että henkilöltä, joka on kolmannen valtion kansalainen, evätään oleskelu jäsenvaltiossa, jossa hänen pienet lapsensa, jotka ovat kyseisen jäsenvaltion kansalaisia ja hänen huollettaviaan, asuvat, sekä sillä, ettei tällaiselle henkilölle myönnetä työlupaa .

Tällaisesta oleskelun epäämisestä on näet katsottava seuraavan, että kyseiset lapset joutuvat lähtemään unionin alueelta vanhempiansa mukana. Samoin on niin, että jos vanhemmille ei myönnetä työlupaa, heillä ei ehkä ole tarvittavia varoja itsensä ja perheensä elatukseen, minkä seurauksena myös heidän lapsensa, jotka ovat unionin kansalaisia, joutuisivat lähtemään unionin alueelta. Tällaisissa olosuhteissa kyseisten lasten on tosiasiallisesti mahdoton käyttää pääosaa oikeuksistaan, jotka heillä on unionin kansalaisen asemansa perusteella.

Näin ollen unionin tuomioistuin toteaa unionin oikeuden olevan esteenä sille, että jäsenvaltio yhtäältä epää kolmannen valtion kansalaiselta, joka on pienten lastensa, jotka ovat unionin kansalaisia, huoltaja, oleskelun jäsenvaltiossa, jossa nämä lapset asuvat ja jonka kansalaisia he ovat, ja toisaalta epää kyseiseltä kolmannen valtion kansalaiselta työluvan, siltä osin kuin tällaisten päätösten takia kyseiset lapset eivät tosiasiallisesti voisi käyttää pääosaa unionin kansalaisen asemaan liittyvistä oikeuksista.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian yhteydessä unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavalla muita kansallisia tuomioistuimia, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106